



అభిజ్ఞ - భార్యత చండు



14

“అనఘ అనే పర్వతం ఎక్కిన అమ్మాయి వివరాలు ఇంకా దానిమీదకి చేరుకోవడానికి వెనుక వైపు నుంచి మరొక పర్వత మార్గం ఉంది కదా, దానిని ఎక్కిన పర్వతారోహకుల లిస్ట్ రెండూ కావాలి” అడిగాడు త్రిలోక్.

“ఎస్ సర్” అని చెప్పి భాటియా ఫోనులో నెంబర్ డైల్ చేస్తూ బయటకు వెళ్ళాడు.

“ఆ వెనుక ఉన్న పర్వతం గురించి ఇప్పుడు ఎందుకు?” అడిగింది అభిజ్ఞ.

“అది చిన్న పర్వతం అభిజ్ఞ, దానిని ఎక్కడానికి ఎవరూ ఆసక్తి చూపరు. ఒకవేళ ఎవరైనా ఎక్కి ఉంటే అనఘ పర్వతం చేరడం కోసమే ఎక్కి ఉండాలి”

“అది సరే సర్, అయినా ఇప్పుడు మనకి కావాల్సింది ఎవరు ఎక్కారు అన్నది కాదు కదా!, ఎవరు వాళ్ళని చంపారు అన్నది కదా?” అడిగింది అభిజ్ఞ.

త్రిలోక్ ఒక నవ్వు నవ్వి “నిజమే ఎవరు చంపారో వాళ్ళని పట్టుకోడానికే ఇదంతా, తప్పకుండా వాళ్ళని పట్టుకుండా, అది కూడా వీలైనంత త్వరగా! ముందు నువ్వు ఒక పని చెయ్, మనోజ్ఞతో పాటు ఆరోజు పర్వతారోహణకి వెళ్ళిన వాళ్ళ లిస్ట్ ఉంది కదా?”

“హా ఉంది”

“ఆ లిస్ట్ తీసుకురా” అన్నాడు త్రిలోక్.

ఈ-మెయిల్ లో ఉన్న ఫైల్ ని త్రిలోక్ కి ఫార్వార్డ్ చేసింది అభిజ్ఞ.

త్రిలోక్ ఆ చనిపోయిన వాళ్ళ వివరాలు చెక్ చేసి పంపమని కంట్రోల్ రూమ్ లో పని చేస్తున్న తన స్నేహితుడికి సెండ్ చేశాడు. 30 నిమిషాలు గడిచేలోపే తనకి చెప్పిన పని ముగించుకుని త్రిలోక్ ని చేరుకున్నాడు భాటియా, త్రిలోక్ ఆ లిస్ట్ తీసుకుని చెక్ చేయడం మొదలు పెట్టాడు.

మొదటగా అనఘ పర్వతం ఎక్కిన లిస్ట్ లో ఉన్న ఒకే ఒక్క పేరు చూసి ఆ అమ్మాయి పేరు **రాధ రెబా** అని చదివి, పేపర్లో చదివిన రెబా పేరు కన్ఫర్మ్ చేసుకుని ఆ లిస్ట్ పక్కన పెట్టేశాడు. రెండవ లిస్ట్ తీసి చూస్తే అందులో చాలా మంది పేర్లు కనిపించాయి దాదాపు 12 పేజీలు లిస్ట్ అది.

“ఇదేంటి అనఘలో సగం ఎత్తుకూడా లేని ఈ చిన్న పర్వతాన్ని ఇంతమంది ఎక్కడ?” అడిగాడు త్రిలోక్.

“అక్కడ వాళ్ళు చెప్పినదాన్ని బట్టి చూస్తే ట్రైనింగ్ ఇవ్వడానికి చిన్న పర్వతాలనే ఎంచుకుంటారట” చెప్పాడు భాటియా.

‘ఇంత చిన్న లాజిక్ ఎలా మిస్ అయ్యాను’ అన్నట్లు మొహం పెట్టి సరే అంటూ ఆ లిస్ట్ ని తేరిపారా చూడటం మొదలు పెట్టాడు. కొద్దిసేపటి తర్వాత నవ్వుతూ అక్కడ కూడా **రెబా** పేరు కనిపించడంతో ఆ పేరు ఉన్న పేజీ ఒక్కటి తీసుకుని మిగతావి భాటియా చేతికి ఇస్తుండగా భాటియా ఫోన్ రింగ్ అయ్యింది.

“హలో ఎవరూ?” అన్నాడు భాటియా.

“అనఘ పర్వతం దగ్గర మరొక హత్య జరిగింది” చెప్పిందో అమ్మాయి.

“ఇంతకీ మీరెవరు?”

“.....” కాల్ కట్ అయ్యింది.

“ఏమైంది భాటియా?”

“ఆ పర్వతం దగ్గర మరొక హత్య జరిగిందట సర్, ఎవరో ఒక అమ్మాయి ఫోన్ చేసి చెప్పింది, చిన్న పాప గొంతులా ఉంది” చెప్పాడు భాటియా.

“ఇన్సూర్మర్ కాదా?” అడిగాడు త్రిలోక్.

“కాదు సర్”

“అయితే ఆ నెంబర్ డీటైల్స్ కూడా కనుక్కోండి”

“యెస్ సర్” అన్నాడు భాటియా.

తర్వాత నితిన్ ని చూసుకోమని హృదయ్ కి చెప్పి త్రిలోక్, భాటియా ఇంకా అభిజ్ఞ ముగ్గురూ పర్వతం దగ్గరకి ప్రయాణం అయ్యారు. ఆ పర్వతానికి చేరుకోవడానికి ఉండే మొదటి ఘాట్ దగ్గర కార్ ఆపాడు భాటియా.

అభిజ్ఞ కార్ దిగబోతుండగా “నువ్వు కార్ లో ఉండు అభిజ్ఞ, మెయిల్ లో ఉన్న డీటైల్స్ గురించి నీతో మాట్లాడాలి” చెప్పాడు త్రిలోక్.

“సరే” అని కార్ డోర్ వేసింది అభిజ్ఞ.

భాటియా కార్ దిగి పర్వతం వైపు వెళ్ళడం మొదలు పెట్టాడు.

★★★కార్ లో★★★

“మనోజ్ఞ వాళ్ళు పర్వతారోహణకి వెళ్ళిన అదే నెలలోనే రాధ రెబా ఆ పర్వతాన్ని ఎక్కింది” చెప్పాడు త్రిలోక్.

“ఓహ్ అంటే ఆ చిన్న పర్వతం మీద నుంచి అనఘుని ఎక్కి...” అడిగింది అభిజ్ఞ.

“హూమ్, తనే అయ్యుండచ్చు, తన వివరాలు కనుక్కోమని చెప్పాను”

“అది సరే, అసలు ఇప్పుడు భాటియా గారిని ఒక్కరినే ఎందుకు పంపించారు?” అడిగింది అభిజ్ఞ.

“ఆరోజు నువ్వు కృతిని అప్పగించడానికి వచ్చినప్పుడు నిన్ను షూట్ చేసిన అమ్మాయే ఒకవేళ ఇదంతా నడిపిస్తూ ఉంటే, ఆ అమ్మాయికి మనమిద్దరం తెలుసు కదా! అందుకే వద్దు అన్నాను”

“మరి భాటియా గారికి ఫోన్ వచ్చింది అంటే ఆయన మనతో ఉన్నారని తెలుసనే కదా?”

“అవును తన ద్వారా మనల్ని రప్పించాలన్నదే ఉద్దేశం అయ్యుండచ్చు” అని చెప్తుండగా త్రిలోక్ ఫోన్ కి మెసేజ్ వచ్చింది.

త్రిలోక్ ఆ మెసేజ్ చూసి “వాట్!” అన్నాడు ఆశ్చర్యపోతూ

“ఏమైంది సర్” అడిగింది అభిజ్ఞ.

“ఆ రెబా తను పర్వతం ఎక్కిన మరుసటి నెలలోనే ఇండియాని వదిలి వెళ్లిపోయింది, వాళ్ళ కుటుంబం అంతా సిడ్నీ లో సెటిల్ అయ్యారట”

“ఓహ్ అలాగా!, కానీ తను ఒకవేళ మనుని చంపి పారిపోయే అవకాశం లేకపోలేదు కదా సర్” అడిగింది అభిజ్ఞ.

“అంటే మిగిలిన వాళ్ళంతా ఎలా చనిపోతున్నారని” త్రిలోక్కి సందేహాలు ఆగలేదు.

“మరి ఇంకెవరు అయ్యుంటారు?” అంది అభిజ్ఞ.

ఇంతలో భాటియా అక్కడికి చేరుకున్నాడు.

“ఏమైంది, ఏమైనా వివరాలు తెలిసాయా” అడిగాడు త్రిలోక్.

“తెలియడానికి ఏముంది, అదే తీరుగా మరో అబ్బాయి... దాదాపు చాలా ఎత్తు వరకూ ఎక్కి ఉంటాడు అట”

“ఛా” అంటూ త్రిలోక్ కార్ దిగాడు.

“ఎక్కడికి” అంది అభిజ్ఞ.

త్రిలోక్ ఫోన్ తీసుకుని తన పై అధికారులకి ఫోన్ చేయడం మొదలు పెట్టాడు, భాటియా సాయంతో ఆ ప్రాంతానికి చెందిన పోలీసు అధికారుల వివరాలు తీసుకుని, వాళ్ళతో కూడా మాట్లాడి కొన్నాళ్ళపాటు ఆ పర్వతాన్ని ఎక్కడానికి అనుమతి నిషేధించమని తన దగ్గర ఉన్న ఇన్ఫర్మేషన్ గురించి వివరించాడు.

దాదాపు మూడు గంటల చర్చ తర్వాత “కొన్నాళ్ళ పాటు ఆ పర్వతాన్ని ఎక్కడానికి అనుమతి రద్దు చేయడానికి వాళ్ళు ఒప్పుకున్నారు, రెండు మూడు రోజులలో ఈ వే బ్లాక్ చేస్తాం” అని ఆ లొకాలిటీకి చెందిన ఎస్పి తెలియజేశారు.

“ఈ పని మీరు వచ్చిన రోజే చేయాల్సింది, కనీసం ఒక ప్రాణమైనా మిగిలేది” అంది పక్కనే ఉన్న అభిజ్ఞ.

“నిజమే అభిజ్ఞ, కానీ అప్పటికి జరుగుతున్నవి హత్యలని నేను పూర్తి నిర్ధారణకి రాలేదు అందుకే అలా చేయించలేకపోయాను” జవాబిచ్చాడు త్రిలోక్.

★★★

సమయం సాయంత్రం అయ్యింది, నితీన్ ఆరోగ్యం గురించి తెలుసుకుని భాటియాని ఇంటికి పంపించేసి,

“ఈ కేస్ గురించి మనం ఏదో క్లూ మిస్ అవుతున్నాం” అభిజ్ఞని చూస్తూ అన్నాడు త్రిలోక్.

“దాదాపు అన్నీ కోణాల్లో చూశాం కదా” అంది అభిజ్ఞ.

“నిజమే కానీ, ఎందుకో డైవెర్స్ అయ్యామ్ అనిపిస్తుంది, ఇలానే వెళ్తే మనుని చంపిన వాళ్ళని పట్టుకోలేమేమో అనిపిస్తుంది” అన్నాడు త్రిలోక్.

“మీకు అలా ఎందుకు అనిపిస్తుందో నాకు తెలియట్లేదు సర్, కానీ నేను అలా అనుకోవట్లేదు, ఖచ్చితంగా పట్టుకుంటాను. అసలు పట్టుకోలేను అనుకోవడానికి నావైపు నుంచి ఏ చిన్న డీటైల్ కూడా మిస్ అవ్వలేదు సర్, నా అక్కని చంపేసారని అనుమానం కలిగిన రోజు నుంచి తనకి సంబంధించిన అన్నీ విషయాలు పూసగుచ్చినట్టు కలెక్ట్ చేశా. ప్రతి చిన్న డీటైల్స్ ని క్లియర్ గా అబ్సర్వ్ చేశా, ఆ డీటైల్స్ అన్నీ మీకు కూడా పంపించా కదా” అడిగింది అభిజ్ఞ.

“అవును పంపించావు”

“మరి నా వైపు నుంచి ఏమైనా పొరపాటు జరిగిందా”

“నీ వైపు నుంచి పొరపాటు అనట్లేదు, ఎక్కడో రాంగ్ స్టెప్ పడింది అంటున్నా”

“...” అభిజ్ఞ మారు మాట్లాడలేదు.

“సరే అభిజ్ఞ, నువ్వు రెస్ట్ తీసుకో రేపు ఉదయం మాట్లాడదాం” అన్నాడు త్రిలోక్.

అభిజ్ఞ సరే అన్నట్లు తల కదిల్చి ముందుకి నడిచి ఆగింది.

“ఏమైంది?” త్రిలోక్ ప్రశ్నించాడు.

“నేను పోలీస్ ఆఫీసర్ ని కాదు, కానీ నేను నా శక్తికి మించి ఇన్ఫర్మేషన్ సేకరించా, మీరేమో ఇప్పుడు ఇలా అంటున్నారు” తల పైకి లేపకుండానే మాట్లాడింది అభిజ్ఞ.

“నేను అన్నది ఆ ఉద్దేశ్యంలో కాదు” అన్నాడు త్రిలోక్.

“సరే సర్ ఒకటి చెప్పండి, నేను కలెక్ట్ చేసిన ఇన్ఫర్మేషన్ తోనే మధుకర్ గారు హంతకులు ఎవరో కనిపెట్టారు, అందుకే ఆయన చంపబడ్డారు, దానర్థం మన దగ్గర ఉన్న ప్రతి క్లూ సరైన దారిలోనే నడిపిస్తుందనే కదా?”

“...” త్రిలోక్ కి ఏం చెప్పాలో అర్థం కాలేదు... కొంచం సేపటి తర్వాత,

“నువ్వున్న ప్రతి మాటా నిజమే అభిజ్ఞ, కానీ నేను అన్నది కేవలం మనం ఎక్కడో ఏదో మిస్ అవుతున్నామే అని, అంతే గానీ కేస్ పూర్తిగా సాల్వ్ చేయకుండా వదిలేస్తా అని కాదు”

“...” అభిజ్ఞ మౌనంగా నిలుచుంది.

“సరే అభిజ్ఞ ఒక విషయం చెబుతా జాగ్రత్తగా విను, నువ్వు అడిగావు కదా నీవైపు నుంచి ఏదైనా పొరపాటు ఉందా అని, ఉంది” అన్నాడు త్రిలోక్.

“ఏంటది” కోపంగా చూస్తూ అడిగింది అభిజ్ఞ.

“నువ్వు డీటైల్స్ సేకరించావు, ప్రతీ చిన్న విషయాన్ని చాలా నిశితంగా ఆలోచించావు కానీ ఒక్క విషయం మర్చిపోయావు”

“ఏంటది” మళ్ళీ అదే మాట అభిజ్ఞ నోటి నుంచి.

“నిజంగా మనోజ్ఞుడి హత్య ఐతే ఎందుకు హత్య చేయబడింది?”

“అంటే ఏంటి సర్, అది మనకి ఎలా తెలుస్తుంది”

“కదా, ముందు అది తెలుసుకోవాలనే నేను ఆలోచిస్తున్నది”

“అంటే మను ఏదైనా చేసిందనా మీ ఉద్దేశం”

“మళ్ళీ వేరేలా అర్థం చేసుకుంటున్నావ్ అభిజ్ఞ”

“అందుకేనా సర్ పట్టుకోలేము అంటున్నారు, కేస్ వదిలేస్తారా సర్., ఆ ఇన్వెస్టర్ ని చంపినందుకా ఇలా చేస్తున్నారు, అయినా మీరు వదిలినా నేను వదలలేను సర్” అంది అభిజ్ఞ.

“బాధలో ఏదేదో మాట్లాడుతున్నావ్ అభిజ్ఞ! నీ ఆలోచన మార్చుకో, గుర్తుపెట్టుకో ఈ క్షణం నీకు మాటిస్తున్నా, మనోజ్ఞని చంపినది ఎవరో తెలుసుకునే వరకూ ఈ కేస్ వదిలిపెట్టను” అన్నాడు త్రిలోక్.

కృతజ్ఞతని, మరి అక్కని ఎందుకు చంపారు అని అడుగుతున్నారు అన్న అనుమానాన్ని కళ్ళలో నింపుకుని చూసింది అభిజ్ఞ.

సరే ఇటురా అంటూ తన ఫోన్ లో మెయిల్ ఓపెన్ చేసి అభిజ్ఞ పంపిన డీటైల్స్ చెక్ చేయడం మొదలు పెట్టాడు త్రిలోక్.

ఓ ఇరవై నిమిషాలు గడిచాక చనిపోయిన వారి ఫోటోలన్నీ తిరగేశాడు, ఏమీ కనిపించలేదు. ఒక కొలిక్కి రాదు ఈ కేస్ అనుకుంటుండగా మనుతో పాటు చనిపోయిన రితిక్ ఫోటోస్ మళ్ళీ చెక్ చేశాడు ఏ సందేహం కలగలేదు పోస్టుమార్టం రిపోర్ట్ కూడా ఎలాంటి క్లూ మిగుల్చలేదు, అనుకుంటూ ఫోన్ పక్కన పడేశాడు. అభిజ్ఞ కూడా అదే డేటాని చూస్తూ కూర్చుంది.

‘ముందు ఉన్న ఇన్ఫర్మేషన్ మొత్తం కలెక్టివ్ గా చూస్తే ఎక్కడ డీటైల్స్ మిస్ అయ్యాయో తెలుస్తుంది’ అనుకుంటూ లేచి సిస్టమ్ తీసుకుని అప్పటి వరకూ తన దగ్గర ఉన్న ఇన్ఫర్మేషన్ ని ఒకచోట రాయడం మొదలు పెట్టాడు.

రాస్తూ రాస్తూ...

“ఇలా చూడు అభిజ్ఞ నేను రాసిన ఆర్డర్ లో ఆ డేటాని చూస్తూ ఏం జరిగిఉంటుందో నువ్వు కూడా ఊహించు నేను కూడా ఆలోచిస్తా ఏదైనా సందేహంగా అనిపిస్తే వెంటనే చెప్పు”

సరే అన్నట్లు తల కదిల్చింది అభిజ్ఞ.

“మనోజ్ఞ, రితిక్ ఇంకా వన్య ముగ్గురూ కలిసి పర్వతారోహణ మొదలు పెట్టారు. ముగ్గురూ చనిపోయారు. పర్వతం ఎక్కేటప్పుడు బ్యాలెన్స్ కాకపోవడం వలన చనిపోయారని రిపోర్ట్స్ ఉన్నాయి. మనోజ్ఞకి ఎలాంటి అనారోగ్యం లేదు. అప్పటికే చాలా పర్వతాలు ఎక్కింది. రితిక్ బ్యాంక్ ఎంప్లాయ్ ఇంకా పర్వతారోహణలో చాలా ప్రావీణ్యం ఉన్న వాడు.

ముగ్గురూ దాదాపు కొద్ది నిమిషాల వ్యవధిలోనే చనిపోయారు. ఇక ఫ్యామిలీ విషయాలకి వస్తే మనోజ్ఞ కుటుంబం గురించి మనకు తెలుసు. పైగా మనోజ్ఞకి పెళ్ళి కాలేదు. రితిక్ కి తల్లిదండ్రులు లేరు, ఇంతకీ రితిక్ కి పెళ్ళి అయ్యిందా?”

“అయ్యింది కానీ భార్య లేదు”

“ఓహ్ ఒకే, రితిక్ భార్య లేదు. మరి వన్యకి పెళ్ళి అయ్యిందా?”

“లేదు కాలేదు” చెప్పింది అభిజ్ఞ.

“గుడ్... కానీ” ఆలోచిస్తూ మళ్ళీ ‘కానీ’ అన్నాడు త్రిలోక్

“ఏంటి కానీ” అడిగింది అభిజ్ఞ.

“రితిక్ భార్యకి ఏమైంది?”

“ఏమైంది చనిపోయింది, రితిక్ చనిపోయినట్లుగానే పర్వతం మీద నుంచి పడిపోయి”

“నిజమా!” అన్నాడు త్రిలోక్.

“అవును” అంది అభిజ్ఞ.

“పోస్టుమార్టం చేశారా?”

“చేశారు అందులో కూడా అదే తేలింది కానీ తను మనులా చనిపోలేదు తనది ప్రమాదమే ఎందుకంటే ప్రత్యక్ష సాక్షి చెప్పాడు అది ప్రమాదం అని”

“అవునా, ఇంతకీ ఎవరా ప్రత్యక్ష సాక్షి?”

“రితిక్” చెప్పింది అభిజ్ఞ.

“సూపర్ అతని భార్య చనిపోతుంటే అతను చూస్తూ ఉండిపోయాడా” అడిగాడు త్రిలోక్.

“చూస్తూ ఉండిపోవడం కాదు ఏమీ చేయలేకపోయాడట, ఆమెని కాపాడటానికి రితిక్ దూకబోతుంటే అతనిని ఆపి అతనికంటే ఎక్స్ పీరియన్స్ ఉన్న మరో మౌంటెనీర్ దూకాడట”

“ఓహ్ కానీ కాపాడలేకపోయాడు అంతేనా?”

“అది మాత్రమే కాదు అతను కూడా ఆ ప్రమాదంలోనే చనిపోయాడు” చెప్పింది అభిజ్ఞ.

“మరి ఇవన్నీ నాకు ముందు చెప్పలేదు, పైగా నువ్వు పంపిన డీటైల్స్ లో కూడా వీటి గురించి మెన్షన్ చేయలేదు” అడిగాడు త్రిలోక్.

“నేను కేవలం మనోజ్ఞుని ఎవరు చంపారు అనేది మాత్రమే తెలుసుకోవాలి అనుకున్నా త్రిలోక్ గారు, నాకు సమాధానం కావాల్సిన ప్రశ్నకీ వీటికి ఏంటి సంబంధం?” అడిగింది అభిజ్ఞ.

“మనిషి ఎమోషనల్ అయినప్పుడు తన కర్తవ్యాన్ని మర్చిపోతాడు, తెలివి కోల్పోతాడు... నీ విషయం లో కూడా అదే జరిగింది, ఇన్ని రోజులు ఈ కేస్ సాల్వ్ కాకుండా ఉండటానికి ఇవన్ని వదిలేయడమే కారణం అయ్యుండచ్చు” అన్నాడు త్రిలోక్.

“త్రిలోక్ గారు మీరు కూడా ఇవన్నీ ఎప్పుడూ అడగలేదు కదా!” అని అభిజ్ఞ అడిగింది. ఇంతలో భాటియా లోపలికి వచ్చాడు.

“ఏమైంది” అడిగాడు త్రిలోక్.

“నాకు ఫోన్ చేసిన అనఘ దగ్గర ఎవరో చనిపోయారు అని చెప్పారు కదా?”

“అవును అది ఎవరో తెలిసిందా?”

“తెలిసింది సర్ ఆ నెంబర్ ఫ్రూమ్స్ క్రితం చనిపోయిన మెడికల్ అడ్వైజర్ వి”

“అదేంటి మరి కాల్ చేసింది ఎవరో కాల్ బ్యాక్ చేసి ఎంక్వయిరీ చేశారా”

“విరాజ్ కూతురు అట సర్”

“ఏంటి ఆ చిన్న పిల్లనా మీకు కాల్ చేసి చెప్పింది”

“అవును సర్ ఎవరో తనతో అలా చెప్పించారు” చెప్పాడు భాటియా.

“అయితే పదండి వెళ్దాం ఎవరు చెప్పించారో కనుక్కుందాం వాళ్ళ ద్వారా పట్టుకోవచ్చు” అంది అభిజ్ఞ.

“ఆగు అభిజ్ఞ” అన్నాడు త్రిలోక్.

“ఏమైంది? ఎందుకు?” అభిజ్ఞ ముందుకు కదలబోతూ అడిగింది.

“అక్కడ క్రిమినల్ మనకి కేవలం ఇన్ఫర్మేషన్ మాత్రమే ఇవ్వలేదు వార్నింగ్ కూడా ఇస్తున్నారు” అన్నాడు త్రిలోక్.

“అది ఎలా సర్?” అడిగాడు భాటియా.

అభిజ్ఞ ఒక అడుగు వెనక్కి వేసి “అర్థమైంది సర్, మనం ఇప్పుడు విరాజ్ కూతురు దగ్గరకి వెళ్తే విరాజ్ ని చంపినట్టే” అని చెప్పి ఆపింది.

త్రిలోక్ ఆలోచిస్తూ పక్కనే ఉన్న సోఫాలో కూలబడ్డాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచిక లో...)

Post your comments